

Ако са е вече почналъ испитъ за лукаво банкрутство, заемодавцитъ са призоваватъ да рѣшжтъ запазватъ ли правото си да размыслжтъ за спогаждане, въ случай на оправданіе, или напротивъ, отлагатъ туй рѣшеніе до окончаніето на преслѣдваніята. Туй отлаганье не може да са рѣши, освѣнь чрѣзь опредѣленото въ 214-ия членъ вышегласіе по число и количество. Ако подиръ окончаніето на отлаганьето може да стане размышленіе за спогаждане, опредѣленитъ правила чрѣзь предидущія членъ са приспособяватъ и на новитъ размышленія.

Чл. 218.) Ако Несостоятельныйтъ длъжникъ са е осѣдилъ като простъ банкрутинъ тогазь може да стане спогаждане; но когато са случи, да сж почнали преслѣдванія, заемодавцитъ можтъ да отложжтъ свѣщаніето си доро са свършатъ преслѣдваніята, като са съобразяватъ съ постановленіята на предидущія членъ.

Чл. 219.) Сичкитъ заемодавцы, които сж придобили право да съдѣйствуватъ въ спогажданьето, или на които правата сж са препознали отъ послѣ, можтъ да правжтъ прекотжженье противъ спогажданьето. Прекотжженьето трѣба да е основано на Закона и да са съобщава на Синдицитъ и на несостоятельныя длъжникъ, въ разстояніе на осемь дни подиръ спогажданьето, въ противенъ случай то са уничтожава; еще трѣба да съдържа призоваваньето за първото засѣданіе на Търговското сѣдилище. Ако са е былъ опредѣлилъ само единъ Синдикъ, и иска да направи прекотжженье противъ спогажданьето, длъженъ е да поиска опредѣленіето на новъ Синдикъ, предъ когото ще испълни опредѣленитъ формалности въ настоящія членъ; рѣшеніето на прекотжженьето ако зависи отъ разрѣшеніето по чужды въпросы, поради вещество, за надлежностьта на Търговското сѣдилище, туй сѣдилище отлага рѣшеніето си доро са пресѣджжтъ тѣзи въпросы и опредѣля единъ краткъ срокъ, въ разстояніето на който заемодавецътъ, който прави прекотжженье е длъженъ да са представи предъ надлежнытъ сѣдници и да докаже наченваньето на сѣденьето си за тѣхъ.